

[Bender.]

i 8 andre af Døgnets Timer tillige tvinges eller frivilligt gaar med til Overarbejde, som den arbejdsløse med Rette kan mene burde tilfalde ham. At denne Opfattelse ogsaa har raadet i Arbejdsgiverkredse, er jeg ikke alene sikker paa, men tillige vidende om. I det Fag, jeg selv har Tilknytning til, har vi for Københavns Vedkommende ved flere Lejligheder praktiseret Toholds-Driften, hvor det drejede sig om Arbejde, der skulde være hurtigt færdigt. Paa den Maade kom arbejdsløse i Arbejde, og de paagældende Arbejdsgivere var godt tilfredse med en saadan Ordning. Jeg tror ogsaa, at Loven er praktiseret yderst elastisk, dels med nødvendige og fornuftige Dispensationer, dels ved Fritagelse for Afspadsering, som det har været Tilfældet inden for Dele af Jernindustrien, hvor Forbudet mod Overarbejde helt blev ophævet.

Desværre ser vi nu en meget stærk Forøgelse af Arbejdsløsheden paa Grund af de urolige og usikre Forhold, vi befinder os i, og det maa derfor set med vore Øjne synes ganske urimeligt at ophæve Loven paa nærværende Tidspunkt. Mere end nogen Sinde under Lovens Bestaaen vil maaske den kommende Tid stille Krav om Fordeling af Arbejdsmulighederne. Ogsaa dette begrundes, at man i det mindste ser Tiden an i det Aar, som der her er stillet Forslag om.

Jeg skal med disse Bemærkninger, og idet jeg henviser til den højtærede Ministers og mit Partis Ordførers Udtalelser i det andet høje Ting, anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Stensballe: Det synes mig ikke godt-gjort, at Loven om Forbud mod Overarbejde har virket efter sin Hensigt: i væsentlig Grad at formindske Arbejdsløsheden. Jeg tror saamænd ikke, der er skabt saa mange nye Arbejdere ved denne Lov, nærmest ingen. Men naar det ikke er Tilfældet, forekommer det mig, at det havde været bedre, om den højtærede Socialminister havde undladt at stille Forslag om Forlængelse af Loven.

Jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Bender i, at de Forhandlinger, der førtes i Folketinget, i højere Grad hørte hjemme imellem Hovedorganisationerne, og jeg tror, det havde været bedre, om Loven nu var løbet ud og Hovedorganisationerne havde forhandlet videre. Jeg tror, vi alle har sporet et vist Ønske fra begge Sider om at faa dette Spørgsmaal ud af Verden.

At der naturligvis kan være enkelte

Tilfælde, hvor Overarbejde er rimeligt og rigtigt, forekommer mig saa ligetil, da Administrationen ellers i alt for høj Grad vilde blive besværliggjort, ligesom det i andre Tilfælde kan være rimeligt, at Loven bliver sat ud af Kraft, som f. Eks. over for Jernindustrien, der i en vis Periode havde meget lidt Arbejde. Alt dette vilde sikkert blive ordnet af sig selv, hvis Loven ikke blev forlænget.

Vor Stilling til Loven er den samme som sidste Gang, den var til Behandling her; vi vil ikke medvirke ved Lovforslagets Gennemførelse, og ved tredie Behandling vil jeg anbefale mine Meningsfæller at stemme imod Lovforslaget.

Unmack: Jeg havde hellere set, at den højtærede Socialminister havde undladt at fremsætte det foreliggende Lovforslag. Ved denne Rigsdagssamlings Begyndelse udtalte den højtærede Statsminister, at han ønskede, at Rigsdagens Arbejde skulde foregaa under en vis Resignation og i nært Samarbejde mellem Partierne. Dette var selvfølgelig et Paalæg til alle, ikke alene til Oppositionspartierne, og de højtærede Ministre burde selv først og fremmest være dem, der lagde sig det paa Sinde. Jeg vil hævde, at mit Parti har vist en saadan Forstaaelse, har taget de videstgaaende Hensyn til denne Opfordring, og det er mig ubegribeligt, at Regeringspartierne i langt de fleste Tilfælde ikke har taget det mindste Hensyn til denne Henstilling fra Statsministeren.

Jeg har i Samlingens Forløb atter og atter faaet Indtrykket af, at Regeringen er under et saa stærkt Pres fra en enkelt bestemt Side, at dens Medlemmer ikke tør handle efter Opfordringen, men stadig lader sig — skal vi sige diktere eller paa-virke af de Kræfter, der staaer bagved, og som stadig fremsætter Ønsker og Krav. Disse Ønsker tages der altsaa Hensyn til, og det i en saadan Grad, at det efter min Mening ikke er i Overensstemmelse med det Paalæg, som vi fik fra Statsministeren ved Rigsdagssamlings Begyndelse.

Dette Lovforslag er et Bevis herpaa, synes det mig, thi paakrævet er det ikke, Arbejde skaffer det ikke, i alt Fald ikke til Arbejderne. Loven koster en Del Arbejde for Arbejdsgiverne, men den skaffer ikke direkte Arbejde til Arbejderne. En Del Arbejdere er gaaet Glip af den ekstra Fortjeneste, som altid har været et Lyspunkt for Arbejderne, idet den gav dem lidt ekstra^{ud} over, hvad det daglige Arbejde afkastede. Loven har, vil jeg paastaa, i